

---

Kyrkomötet  
Fråga 2011:1  
från Bertil Murray

## Utlandsförsamling – pastoralt och teologiskt

---

### Fråga till Nämnden för Svenska kyrkan i utlandet

*”Nämnden beslutar [...] att församlingen upphör att vara en utlandsförsamling i Svenska kyrkan [...]”* (Ur protokoll från nämndsammanträde 2011-02-20.)

Det är lätt att förstå att en nedskuren budget medför nedskärningar i arbetet för utlandskyrkan. Det är också lätt att inse att förutsättningarna för närvaro av Svenska kyrkan på en plats förändras genom tiden. Mindre självklart är på vilka grunder en församling ska upphöra att vara en del av Svenska kyrkan.

En församling kan finnas även utan kyrkobyggnad, även utan anställda. En församling byggs underifrån. Det räcker i princip med en grupp människor och en präst (även oavlönad i yttersta nödfall) som ber, delar och firar mässa något så när regelbundet för att det ska kunna kallas församling.

Kyrkoordningen 2 kap. 16 § stadgar att Nämnden för Svenska kyrkan i utlandet beslutar vilka utlandsförsamlingar som tillhör Svenska kyrkan. Svåra frågor av såväl pastoral som teologisk art reses dock när beslut tas om att en församling inte längre ska tillhöra Svenska kyrkan.

Det hävdas ibland att en utlandsförsamling inte är en ”riktig” församling.

1. På vilket sätt är en utlandsförsamling inte en riktig församling?
2. Vad konstituerar en församling enligt nämnden?
3. Finner nämnden det rimligt att med utgångspunkt i 2 kap. 16 § i kyrkoordningen ensidigt besluta att utlandsförsamlingar upphör att tillhöra/vara en del av Svenska kyrkan?

*Bertil Murray*  
(FK)